

ДІЛО

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шаян. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТИ В КРІЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
Із ГРАНИЦЕЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 лн. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
З інших країн 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

ТУТКИ (звійки)

Portvitan

з чисто рослинної бібулки

Ціна крові українців у Радянщині.

НЬ-Йорк, 31. I. (Вл. кор.) Деякі україн-
ці, які своїм рідним в Радянщині, дста-
ють їх прохання допомогти їм в одному або
іншому ділі, а „зробите мені неопінену при-
слугу“. Це пишуть цілі однинці, які донеда-
в перебували на Україні в урядовій службі.
Висловлюючи з різню в Америці обмежува-
но до подання вісток про родинні справи.
Радянщині просили, щоби про ніщо інше не
писали. Тепер прийшли листи до своїх
„Америки“, писані вже з Московщини, але з
іншими, напр.: „Продайте совітські бонди,

які я вам вислав“. „Прийміть мені таку або
саку книжку, потрібну в лабораторії, а зробі-
те неопінену прислугу...“ Такі й подібні листи
в телеграфічному стилі починаються: „Адресуй-
те, як перше, до (якогось міста на Україні), хоч
я тепер в (одному місті на Московщині)“.
Такі листи вказують на те, що совітський
уряд забрав тих людей з України для праці в
Московщині, але вимагає від них праці для
добра Совітського Союзу поза границями.
Бідняги мусять це робити, вважаючи, що та-
ким способом урятують своє життя.

Сензації в справі Ставіського.

ЗНАЙШЛИ ДОРОГОЦІННОСТІ СТАВІСЬ-
КОГО.

ПАРИЖ, 9. III. В місті С-та Томере відкрито
банкнотний скриньку Ставіського, яка бу-
ла вкрадена. Спеціальна слідча комісія під про-
відом ком. Бомі знайшла в Орлеані дорого-
цінності, що належать до Ставіського, які за-
вдя Гайот в місцевім заставничім банку за
10 тисяч франків. Дорогоцінності мають вар-
тост майже 200 тис. франків.

ПІДПИСИ СТАВІСЬКОГО ПЕРЕВОЗЯТЬ
ДО ПАРИЖА.

ПАРИЖ, 10. III. ПАТ. У зв'язку з пере-
везенням справи Ставіського з Байон до Пари-
жа будуть перевезені з байонської в'язниці всі
підписи Ставіського. Цілу справу возьме в
руки суддя Ордов, що в найближчому
часі знову переслухає обвинувачених.

АДВОКАТ КИДАЄТЬСЯ В РІКУ.

ПАРИЖ, 10. III. ПАТ. Серед адвокатських
політичних кол у Парижі викликав велике
занепокоєння намірений самогубний замах одного
зайнятого паризьких адвокатів Гюбер-
та, що був оборонцем спілки Ставіського,
Гюберта-Жібо. Вчора покликав його

до слідчий суддя на переслухання. Цим пере-
слуханням Гюберт так стрівожився, що ви-
білюючи з дому в товаришів секретаря і пере-
ходячи крізь міст на Сена, перескочив ба-
люстраду і кинувся у хвилі ріки. Його вирито-
вано і перевезено на клініку. Слідчий суддя
мав ствердити, що документи обвинувачених
находяться в його посіданні.

ПАРИЖ, 10. III. ПАТ. „На Лібрте“ висуває
гіпотезу, що причиною самогубного замаху
адвоката Гюберта було те, що він мав деякі
таємниці, яких не міг зрозуміти зі свого ад-
вокатського становища чи може з інших важних
причин. Про трагічні причини кроку Гюберта
свідчить м. і. факт, що самогубний замах до-
конано в ранніх годинах, а пресу повідомлено
про це аж опівночі.

ГРОШЕВІ ЗЛОВЖИВАННЯ.

ПАРИЖ, 10. III. ПАТ. Підчас досліджуван-
ня чеків, виставлених Ставіським, показалося,
що на одному з талонів знаходиться записка
„виплачено Прустові“. Доходження стверди-
ли, що гроші в сумі 2 міль. 300 тисяч фр. взяв
Тесієр, б. директор заставничого заведення в
Байон. Повідомлений про це деп. Пруст зая-
вив, що з Тесієром не мав нічого спільного.

Слідство в справі паркських заворушень.

ПАРИЖ, 10. III. ПАТ. Парламентарна комі-
сія для вивчення подій з дня 6. лютого пе-
рештата вчора вполд. 6. прем'єра Даладіє,
який в своїм заявляв, що б. префект па-
рижської поліції Шіпп не організував перед-
в. б. міністра Фрота в організуванні відділів.
В останніх своїх зізнаннях Шіпп натякнув
на організатору Фротом організацію, до якої
входили б. комуністи, соціалісти і королів-
ські шквалоти. Далі Даладіє, що
хотів сконцентрувати слідство в справі ошу-
манства Ставіського в Парижі, зажадав, щоби
йому доуважено такі тієї справи та відповідні
докази. Понадобившись з ними, Даладіє
заявив, що треба перевести деякі пересу-
довані на адміністративних становищах, щоби
можливо безпечно владі, що було причи-
ною до Ставіського не арештовано вже 1931
р. 4. лютого 1933 р. При своєму рішенні пере-
везення Даладіє поінформував своїх співро-
бітників. Міністр Фро віднісся прихильно до

тих проектів, наслідком чого рішено, що гре-
ба аминти префекта поліції і директора виді-
лу безпеки. Директор звернувся тоді телефо-
нічно до префекта поліції Шіппа і запропону-
вав йому обійти становище ген. резидента в
Марокко, однак Шіпп заявив, що ніколи на це
не згодиться.

В дальших зізнаннях Даладіє підкреслив,
що є велика різниця між демонстраціями в
день 6. лютого, а попередніми. Попередні де-
монстрації не хотіли доводити до бійок. В
день 6. лютого побіч елементів поважних були
люди, що рішили використати демонстрацію
до політичних цілей. Юрба хотіла дістатися
до палати депутатів і зробити пресію на
президента республіки. Проаналізувавши ці
події, Даладіє підкреслив, що демонстрації
хотіли доклати державного замаху.

При конфронтації Даладіє з Шіппом б.
префект поліції старався представити своє по-
ведіння в корисному світлі.

15. березня

Замінення
лісти оголошень
на льосування
„Діла“.

Не мусите їхати до міста,

щоби зложити свої ощадності в банку. —
Можете це зробити при допомозі складанок
Почтової Каси Ощадності, які вишле Вам
на бажання безплатно

Кооперативний Банк „ДНІСТЕР“
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Центральний

Кооперативний Банк

У ЛЬВОВІ

(у власному домі при вул. Третього Мая ч. 15),

приймає вкладки ощадності.

Конто ПКО. ч. 143.467.

25.000 МЕТРІВ

наймодніших воєняних матеріалів
з першорядних фабрик на весняний і літній сезон
на сукні, костюми і плащі вдалося нам заку-
пити по сензаційно низьких цінах.

Для прикладу кілька цін:

Вовна шотландська		Вовна Boucle 90 шир.	4-40
90 шир.	1-65	Вовна Boucle 140 шир.	6-—
Вовна шотландська		Шелюти 150 шир.	2-30
Пріма	2-80	Шелюти Пріма	3-40
Вовна шотландська 90 шир.	1-75	Фальора	3-—
Вовна шотландська 120 шир.	1-75	Торзедо	5-20
Вовна крокодилова		Diagonal 150 шир.	6-20
90 шир.	1-80	Diagonal Пріма	9-75
Вовна крокодилова		Камгари 150 шир.	7-—
Пріма	3-50	Камгари Пріма	10-—
Вовна Панама	1-75	Вовна на плащі	
Вовна мундурова		150 шир.	6-—
90 шир.	1-80	Вовна на плащі	
Вовна мундурова		Пріма	8-20
120 шир.	2-60	Вовна на плащі	
Вовна Crepella	3-60	англійська	11-50

УВАГА. Дешева продаж білих товарів узагалі
продовжена і рівночасно повідомляємо, що діс-
тали ми вже всілякі весняні і літні товари
і шовки. — При закупні товарів від зол. 15 даром
білети до Великого Театру і Ріжгородностей у пар-
тері, а від зол. 5 білети до першорядних кін.

Галицький Магазин Новостей

Львів, Галицька 15.

НАДКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ
як шкільні мундшури, костюми, мужескі одяг
та деякі шовки
З МАГАЗИНУ НОВИН "ТЕКСТИЛЬ" — Ст. Залізнична
вул. Галицька ч. 18

Підкрескую, що акція відомої
успіває причини задоволення хайборості
подрібно обговорити, характеризують
уряду, не дасть бажаних вислідів. Це
чить зовсім, щоб відомості акції
чувати, вона заслуговує на повне
Скорі усунення тягарів хайборості
про які сьогодні тут говорили, а не акції

* Statistische Nachrichten über die Provinz Hannover. Veröfentlichung des Statistischen Landesamtes. Hannover, 1914.

— У Фінфкірхені прийшло до протидієвських заворушень, викликаних студентами.
— Провідник угорських легітимістів Паллівічіні заявив представникові віденського часопису, що вони переведуть відбудову угорської держави незалежно від Австрії.

З ПОДОРСЖНИХ ВРАЖІНЬ.

Була праця, але були й розривки. — Чеський Національний Музей. — „Народний Театр“. — „Бурініново дівадло“. — Відвідання. — Несподіванка перед виїздом.

Прага має свій особливий характер і своє питоме темпо життя. Це темпо бистре. До нього застосувались і ми. Кожну хвилину нашого побуту використовували як не для загальної справи, то для себе. Навіть їзда трамваем чи автом була для мене доброю нагодою оглядати це ростуче місто та візувати чи закарбувати собі в уяві його особливості. Їх багато. Списувати їх не берусь, бо це завваж мені за далеко; зробиш шоденник нудним, а мої вражіння на його сторінках занадто довгими. Бажає би я під кінець написати кілька слів і про наші розривки. Вони теж були. І не могло їх не бути серед тих обставин, в яких ми наїшлися.

Якось наїшли ми одного дня вілну хвилину і відвідали чеський Національний Музей. Про його положення я вже згадував. Передесім будова музею монументальна. А в ньому зібрані великанські скарби з ділянки археології, історії і природи. Розміщення експонатів зразкове, порядок і організація якнайкращі. Відвіданнями музею я поважно збагатив своє знання та поширив скупі горизонти з тих ділянок, які унагальнював музей. Важко було з ним розстатись. Але час не дозволив на довгий побут у ньому. Зате щиро жалую, що ми не могли познайомитися з іншими праськими музеями.

Відвідали ми одного вечора і народний чеський театр. Він положений у самій середині міста над Велтавою. Ставили тоді всім добре знану оперу „Паяци“. Попереджувала її чеська музична комедія. Була вона легка і приємна. Виконання було добре. Шкож до „Паяців“, то їх я бачив уже в усіх театрах і в усіх обсадах. Праська вистава „Паяців“ мені подобалась. Співацькі сили й оркестра були першорядні; очевидно на мою думку ляка в музичних і співацьких справах! Салю була заповнена вщерть. Публіка була „демократична“. Це значить без фраків і без предорогх суконь. Прага під тим оглядом стояла в театрі нібито й „позаду“ Відня. Бо хоч там на опері теж переважала „демократична“ публіка, то була між нею і поважна скількість „а-фраківаних“ панів і вистроєних „крикливо“ панів. У Празі на опері такого роду публіки майже не було.

Іншого вечора були ми в ще одному праському театрі, а саме в „Бурініновому дівадлі“. „Дівадло“ по чеськи означає театр. Слова театр чехи взагалі не вживають. Думав я собі, що зробив би сам собі велику кривду, коли

був у Празі і не бачив найбільшого чеського коміка, знаного в нас добре з екрану В. Бурініна. В Празі має він свій власний театр, у якому грає шодня. Театр був переповнений. Власта Бурініна на сцені не робив на мене більшого вражіння ніж на екрані. Публіка була його грою захоплена. Ставив тоді його театр знамениту комедію, в якій була висміяна бюрократія і посунена до пересаді бюрократизація державного апарату. Бурінін грав, очевидно, головну роль. Подекуди „шаржував“, але це йому було „до лиця“ і тільки збільшувало захоплення його грою. Пересадя в нього нікого з чеських видців не разила. Мав, як звичайно, за широке убрання, за великий ковнірець і за великий, старомодний фрак. Окуляри на кінчику носа, бачив усіх своїми особливими, тільки йому питомими рухами і тільки йому питомою маскою. Наша розривка цього вечора була добра, весела і богата у вражіння.

А ті вражіння йшли не тільки зі сцени. Ні, вони сипались на нас і особливо на мене і від самої театральної салі. Театральна саля Бурінінового театру міститься в „сутерепах“ величезної кам'яниці, модерно вибудованої. Отже саля в підземеллі і то глибокому. Вона висока, як кожна театральна саля і велика. В ній напевно міститься коло тисячки видців. Вона крім того нова і наймодерніше уряджена. Крісла металеві, то значить у них металеві обручі чи рами, а вся решта полотняна. Дуже оригінально побудовані та розмішані льюжі на партері і на поверсі. Довкола салі широкий білий простір з вигідними фотелями для публіки на час перерв. Перед головним входом до салі просторий вестибуль. Крім того окрема кімната на буфет, в якому можна курити. До курення є в ній окремий відділ з фотелями і вигідними попельничками, на високих підставах. Кожна група фотелів розставлена довкола попельнички, що заступає стіл.

У часі перерви театральну салю основно перевірюють електричними вентиляторами. Коли входите по перерві до салі, відчуваєте в ній подих холодного, але не зимного повітря, словом відчуваєте, що вона за час вашої відсутності основно перевірена. Своє окреме приміщення мають і гардероби. Все те майстерно розложене довкруги салі.

Дивився я на ту прегарну, велику салю і думав собі: невже ми у Львові не могли би спомогтись на щось подібного теж у сутерепах? І невже ми не були б у силі тими фондами, якими розпоряджаємо на театр, вибудувати

Жасіжня городове господарських рослин і квітів.
Огородниче і садівниче приладдя. Опраскувальні деревця. Скоронні садівничі засоби. Цілий погній поручає.
Господарська Торговля
Інж. Богдан Попович б. упр. жасіньо-дослідницької станції баронів Гей-Окошівських. — Львів, Руська ч. 20. — Поради у всіх ділянках садівництва. — Шиники на банани.

такої салі у підземеллях чиншової кам'яниці, що дала б теж прибуток із чиншів? Могли б ми на те, якщо в нас було б дещо більше ініціативи і якщо ми зважились би мертву театральну площу зросити дови чиншової кам'яниці з театральною салєю під нею. Одне це ми не чехи і волею не волею аж до того часу, коли до самого утримання нашої т. зв. театральної площі треба буде докласти.

Час нашого побуту в Празі використали ми і на те, щоби відвідати сеніора наших українських і громадських діячів акад. проф. д-ра Станіслава Смаль-Стоцького. Це ж ювілейний рік заслуженого нашого мовознавця. І ми зважились своїм обов'язком зложити йому з тої нагоди наші побажання. Дуже він був радий нашим відвіданням і упрямим нам милою розмовою кілька хвилин, пробитих у його кабінеті. Тримається наш сеніор наукових думок добре. Виглядає здорово.

Відвідали ми й акад. проф. д-ра Станіслава Дистрянського, нашого вченого пражанина. На жаль, його не бачили. А він, як нас інформували, недужий. Не вистарчило нам часу, щоби відвідати проф. д-ра Ол. Колесу, але ми мали ми в плані. Тому прошу його щиро дякувати за прийняті наші щирі привіти.

До дуже приємних хвилин нашого пражського побуту належить наша гостина з українства Фришчинів. Молодий, рухливий з Фришчин зробив нам мило несподіванку і тільки запросив нас до себе і прийняття, але ще більше тим, що ми мали нагоду познайомитися з його дружиною чешку, яка нас вчила найкращою українською мовою, дарма, що ніколи

Електричні інсталяції

виконані скоро, дешево і на довгі роки.
Українське Концесіоноване Електротехнічне Заведення

Лев Надрага

Львів, вул. Валова 23. Тел. 59-42.
Направки світла, лампи і дзвінки численно 50 коп. Ощадності жарівки по зол. 0.80. Лампи, батареї, акумулатори, радіо-апарати найдешевше у Львові.

МАТЕРІЯЛИ

на мужеські убрання. Найновіші зразки, величезний вибір

по фабричних цінах тільки у фірмі

„ДІМ МОДИ“

71/53 2-5

Львів, пл. МАРІНЬСЬКА ч. 4.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 12. БЕРЕЗНЯ 1934.

ГАЛАКТИОН ЧІНКА.

За слідами лещет.

I.

Аж дивно! Тисячі літ так само була в нас земля, так само були гори, так само сиділи в горах села, а ніхто з мешканців не видумав лещет. І це дуже хитра воно штука: дві загнуті дошки та виазаня до них. Кішки — це вже зовсім другорядне. Хтонебудь був би додумався: жердка від загати, тичка від фасолі, а то й ципілля...

І були б наші верховинці не тільки помішали собі, але й дивували інші чужих своїм умінням. Хто бачив, як ці верховинці їздять після двох років науки — той напевно признає, що дивувалися.

А так... Ходив гуцул, бойко, чи земно з дедками верхів до церкви, школи, на торг у „лохих“ постолох, западався по паху в снігу, тратив час і здоров'я, а вердів я життя. Колиж прийшли великі сніги, то вося за обійстя не показував. Ждав аж сніг улежиться, чи боже сонце трохи стоїть його.

Ті часи вже минулися. Нині лещети ділять вже до наших гірських сіл і напевно не видуть з них. Б'є всі дані на те, що поширяться швидко на всі наші гори, бо раз — виявляли свою практичність, а два — в абсолютно аподітичній і... апартичній.

Велика заслуга в поширенні лещетарства припадає Карпатському Лещетарському Клубові. Він перший рушив серйозно до настання на село і місто повальної міт нашого удару. Нині час

в Карпатах п'ять філій, а в тих філіях Мочерняків та Шиників — свідомих, гарних хлопців, що словом і прикладом агітують за лещетами, (не оглядаючись на неустійливу назву для предмету своєї агітації).

К. Л. К. перший спромігся за український лещетарський захист, що станув у Славську і на якого посвячення їздив я недавно.

„Спромігся“ — це значить так: К. Л. К. мав щасливу думку, його тодішній голова щасливу руку і в той спосіб постав захист. Щаслива думка: шукати медената, щаслива рука: заалти його в особі голови УНДО д-ра Дм. Левицького, решта пішла вже як по маслі. Триста передкрізових доларів — з одної сторони, праця і запал — з другої, і в Славську вріс лещетарський захист.

Ізати до Славська в нинішні часи не так то легко. Треба завчасу „амобілізувати“ і час і гроші, що не мусить удатися, хоч би була і охота і здоров'я. В моєму випадку треба було відбутися кілька „інформаційних“ конференцій, які то розвивалися, то знову налаштовувались, щоби врешті „увінчатися“ повним успіхом: кошти дороги ніде ніхто і харч (ах, той індик!).

Значить Цемо...

Щоправда, я на сірім кінці, бо такі туди достойники вибралися, що я відразу пішов у кут, але я за те спокій. Досвідці люди кажуть, що ліпше бути сірим кінцем між достойниками, ніж достойником між сірими кінцями.

Дорога до Славська дуже гарна. Я мав дві рази велику доронку в сіках, а раз заголосив малюго шлама в трефах.

На станції в Славську чекали за приїзд гостей: лещетарі, місцевий парох, славчани і... лавчани літатиці. Шкож поїхавши, то на-

чальник станції казав, що за візном його наїмали, а ті, що повідомляли казали, що не мали скорше часу. Думав, що зі його зарплати урядовій чемності засвічення ліхтарів не буде пошкодило, хочби і на п'ять мінут перед відходом поїзду.

Нічліг у віллі пп. Пежанських астер мене вражіння темряви на станції — думав — як гості встали рано в такім добрім гуморі, як і я. Що д-р Палія отягав з мене вночі гудулими ліжками — не вплинуло на аміз мого аміз, бо я кожен раз відбирав належну малу розмову захоплюючи при тім нагоду ще з його часті.

Лещетарський захист їздив за своїм аміз прибраний, як молода. Славський лещетар і лещетарів напелли і праворуч пристарали і лещетарів смереками замалли. Цеж не тільки зрада лещетарської змагання, а й посвячення і то в Агитарської Службою Вожею. Прощаючи д-ра Івана приїхав до них зі Львова. Приїхав рад і відчуває потреби вероду в цинішніх часі і в кожній ділянці.

Гарний той лещетарський захист. На вері гомінького Опопу, лицем до Львова, пеліка в Кліві, а з боків: праворуч Трості, ліворуч Славсько. Веселіми віллями бешкетує до салі під ним. Нині ті віллі що білих вероді, а лещетарі що білих усміхається.

Велике свято в нього.

Перед захистом жароду а жароду. Приїхав і зі Славська і з верхів і в інших сіл. Бачив те, що заочно переконався, чи справді аж до кінця буде святити отой малий будинок, що впродовж улої осені...

Спраді епископ! А біла його мить, що він і впродовж літати, що за його аміз...

«...картинки не жила і все перебувала в чистому середовищі. З розмови виявляється, що вона за цілий рік зуміла вивчити українську мову книжковою системою при допомозі чоловіка. Говорила нею плавно, а особливо у розмові тільки з чоловіком і його товаришами. Для нас було насправду несподіванкою і приємно».

При описі наших занять і розмов ми знову були у Празі скоро. Ми і не стаманілись, що наш побут зближався до кінця. Треба було готуватись до повороту. Бо хоч наші справи потрохи вичерпувались, то зате випорожнювались кишені. А ця обставина рішала про все. Ми перевозили під вражінням відліду проміжні, що так скажу, балачки з ким могли та йшли, щоб одні з нас мабуть відвідати наше Закарпаття. Ця функція припала д-рові Макаричату. Щоби устояти речинні наших відлідів, подались ми на залізничний двірці. Цей двірць має назву Вільсонового. Перед ним стоїть великий монумент. Сам Вільсон у білій від природної величини глядить плавно на двірць.

Цей монумент побудували чехи Вільсонові з вдячністю за його мирові пропозиції і за те, що самозащита. Вони з них скористались і тому ця вдячність для Вільсона вповні виправдана. Вона й свідчить дуже гарно про чехів, що вміють цінити тих, які чинили добрі справи посередньо чи безпосередньо до відновлення їхньої державності.

Подалися ми наші справи на Вільсонові залізничному двірці і подались до гуртка наших знайомих друзів, що не жалували для нас ні часу ні труду та старались уприєм-

ити нам наш побут до самого кінця. Ще один спільний обід, ще кілька годин розмови, а потім розставання.

І ось саме в тому часі, коли ми вже обмінювались вражіннями про перебування та пережиті, трапилась мені несподіванка. Несподіванка приїзду та своєрідна. Наш несподіваний друг інж. Галька вручив мені вічне перо, а зазначенням, що це на пам'ятку побуту в Празі під «нашого гуртка». Це мене зворушило і зашколило. Перо я прийняв та щиро за нього подякував. Випробував його при писанні моїх подорожніх вражіння. Ці стрічки теж пишуться. Не знаю, чи цікаві вони для моїх земляків-емігрантів; не знаю, чи приймуть вони їх добре і прихильно, чи може кепсько. Але якщо в них дещо було і прикре, то завинило в тому і це праське перо. А з нього частина вини за все лихо мусить спастись, очевидно, і на дорогого нам інж. Антона Гальку. — Вибачайте, Дорогий Пале Інженіре Галько, але так воно мусить бути. Якби я був від Вас не дістав цього пера, то не писав би і цих вражіння. Словом, у всьому так якби Ви звинили. Але простіть! Вірю, що ця обставина нічим не порушить наших дружніх взаємин.

Вечором ми розпрощались з д-ром Л. Макаричуком, що поїхав на Закарпаття. Як лишився ще на кілька годин серед милого товариства. По вечері найшовся я вкінці на двірці Вільсонові. Відповідали мені аж до вагону та побажали всього найкращого наші спільні друзі інж. Галька, інж. Яремич, проф. В. Приходько. Поїзд рушив і ми обмінялись ще останніми поздоровленнями, а потім уже тільки поглядами. Я їхав домія. Поїзд мчався крізь пітьму ночі.

Вас. Мудрий.

Ізнову перевезли до Нью Йорку цінний транспорт гільз (туток) „PRIMA AIDA“. Ті найдосконаліші на світі гільзи, які Америка мусить від нас спрваджувати, є тут доступні для кожного: „PRIMA AIDA“ 150 шт. за 35 сот.

Магнітогорськ — совітський музей помилок.

Вілем Стоймен, кореспондент американської газети „Сан“ прислав довший допис з Магнітогорська за Уралом. Він не лише потверджує всі сумніви, висловлювані американцями і іншими чужоземцями критиками, про доцільність гігантських совітських заводів в Магнітогорську, на яких розбудову совітський уряд зложив біля 100 мільйонів доларів, але й каже, що цілий план це майже діточа лабілізація. Замість сподіваної продукції 4 мільйонів тонн заліза з чотирьох огнищ, в минулому році вироблено лише 2 і пів мільйона тонн, і тепер працює лише одне огнище. До цього і різні причини, а найважливіша та, що робітники цілком неплігатовані і разураз утікають з праці. На їх місце приходять свідки, які боляться роботи в таких величезних заводах.

Величезна дерев'яна хата. Що це глибоко мовить українських спортсменів, що це кузня здоров'я, сили і завзяття молодого покоління...

Все добре, але одне не зашкодило: Колиб тільки з бачили ці були прийшли з проносими. Взяли не довідались на час і не могли відповідати на запитання. Ще довго під пошуків планів дорожніх, але гуртками, а то й одинокими, що вказує на недостатню мережу інформаційних провідів.

Прекрасно виглядало Богослуження при пошуків престолі перед лешетарським захистом. Світлення, море народу, а над тим усім епіскопська мітра. А довкола засніжені гори, наші річки й моря. Митіли на ранішньому вітрі рясні сніги, дував у чолу воді Соговітний спів. Величезні ескадри охорони душі всіх, хто прийшов на приїзд суди радити разом з лешетарями.

А прийшло і приїхало багато. І з Лавочного, і з Сосна, і різних доколичаних сіл. Навіть не всі машини білішні. Були народи в іншій кімнаті, що сходились подивитися, що українці можуть і як це потраплять. Були і гравітери і пошуків в соціальні члени. Ці останні весь час були чоловіки, що не мали потреби інтерв'ювати, а як відбувалося в порядку та спокою.

Назавжди з'явився аж після повсякдення. Хоч оповістка виразно зазначували: Харчі всі на собі! — дехто не повірив і... шукав за бутком.

Пекли вибачати, що його не було. На допущення другого захисту я сам улаштував і добре на тім заробив.

Але це за випадок, коли К. Л. К. цього не робить.

Він має повсякденство...

так що ледви 10 відсотків робітників знає свою працю. Але совітський уряд є впертий, він рішив збудувати нове „соціалістичне“ місто коштом 600 мільйонів рублів, щоб там примістити робітників. Такамо хоче уряд поставити на своїм і забезпечити магнітогорську воду з ріки Уралу. Це було пляноване в самому початку і звичайним совітським поспіхом збудовано там греблю за 125 днів. Але вла підмудила греблю і треба було будувати на борзі другу. Тимчасом інженіри, які кляли водопроводи, забули охоронити їх перед зимою і не викопали ровів. Наслідком цього рури замерзли ще в жовтні і тепер совітський уряд мусить засудити яких півтора тисячки людей на якісь кари, щоб опісля тих „злочинців“ вжити до копання ровів в замерзлій землі для вложення рур. „Але ця праця є безнадійна“ — думає пан Стоймен.

Документи в справі розброєння.

ЖЕНЕВА, 10. III. Предсідник розбройної конференції Гендерзон оголосив вчора збір документів, що торкаються дати відновлення праці конференції та кореспонденції з державами, особливо з урядом британським, французьким та італійським. Збір містить листи, які Гендерзон вислав 27. січня ц. р. до тих трьох урядів, і їхні відповіді з меморандами, між іншим французького уряду до німецького та відповідь німецького уряду.

Майже всі документи були вже оголошені. Зате перший раз оголошено „ед мемуар“ німецького уряду та відповіді урядів на лист Гендерзона. Французький уряд у своїй відповіді доповнює меморандум, пропонує німецьким урядом, такими завагами: французький уряд не вважає би вказаним згодити-

Купуй корисно!

це засада добре веденої господарни. Найдеш знаменитий, повновартісний напій до снідання і підвечірку, коли купиш

Овомальтину

одинокі вітамінну відживку. Всюди можна дістати від 2 зол. за коробку.

Готуються до війни.

Американська летунка Фей Гиллис перелетіла з Москви до Владивостока (столиці Зеленого Кіна, недалеко Японії).

Відам повідомляє вона в телеграмі, що Совіти готуються так добре до війни з Японією. Скрізь поїзди через Сибір везуть військову на Далекий Схід і військові засоби як гармати, танки, амуніцію, навіть поїзди.

Також викінчують роботи коло другого залізничного шляху через Сибір.

На Далекий Схід, каже вона, Совіти мають 600 танків.

Телеграма з Крістобал, в Панамській області, повідомляє, що туди переїхало з Чіле за місяць 12 кораблів, наладованих нітратом, потрібним для виробу вибухових матеріалів на війну. Найбільше нітрату в Чіле купує Японія і Совіти, а також Франція й Англія. Крім того Японія вже від року скуповує в Америці й Мексику стару сталь, залізо, олово, бавовну, що теж потрібне для виробу зброї й амуніції.

Засипані вуглеком.

БЕРЛІН, 10. III. ПАТ. Гірничий уряд у Бойтені довідується що вчора вечором удалося рятунок відділам після тридневих зусиль відкопати чотирьох дальших вуглекопів, засипаних у копальні Карльстен Ценбрун. Всі чотири легко потовчені. Пять гірників є ще даліше засипані, але вони дають ще знаки життя. Рятунок акція триває даліше. Надпрезидент шлезької провінції призначив 2.000 марок для родин жертв катастрофи.

Реформацькі пігулки Чернець

ВІДОМІ ВІД 1602 РОКУ.

Управляють шлунок, хоронять від ревматизму, терять печінки, вадують опасистості, артритизму, паморок, лагодять гемороїди, прочищують кров і для осіб схильних до обструкції є загідним прочищуючим засобом.

Вжити 1 до 2 пігулки на ніч. Ціна пуд. зол. 1.35 виробу аптекатора ТУШІНСЬКОГО, Варшава, вул. Смальна, к. 22. — Домагатися з „Чернем“.

1187 2-2

Дают працю безробітним в Америкі.

Щоби дати працю людям у часі безробіття, управа Пенсильванської залізниці приступав до дальшої розбудови. Після електрифікації відтинку Нью-Йорк-Вашингтон, компанія приступає до будови 7.000 сталевих тягарових возів і 101 нових електричних локомотивів. Крім цього планується ще й інші роботи. Вони разом дадуть заняття для 25.000 робітників через один рік. Робітні Пенсильванської компанії в Алтуні й у Гаррисбургу вже закінчили всі підготовчі роботи, а голозна управа компанії вже дістала 7 міль. дол. позички з адміністрації для прилюдних робіт в Ва-

шингтоні, щоби пустити роботу в рух. Кешти цілої інвестиції нараховують на 77 міль. дол.

Національна Рада конечної допомоги в Нью-Йорку звідомляє, що від часу, як розпочалася діяльність Найри, в дільниці Менегген дістало роботу 201.000 осіб, а робітничі виплати зросли на 190 мільйонів дол. річно. Найбільше слідний був рух в промислі, де 145.000 нових робітників дістало працю. В подрібній торговлі дістало працю 33.000, а в загальній 25.000 робітників. В промисловій діяльності найбільше робітників побило при виробі жінських одягів.

ГАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧІ І МУЖЕСЬКА
ВИБОРІ — ПО ЦІНАХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ
Ф-на ЗІГМУНТ ЗАЛЕСКИ

— **ЧЕРЕВІКИ** жіночі, мужеські і дитячі ку-
пуєте в одинокім українським Магазині Ваути
«КОМЕТА» Львів — Ринок 21. Сповідні гасло
«Сей до Свого» 68.53 6-45

— В справі позички Р. Ш. В неділю, 11. п. м.
в год. 6 веч. відбулися в домі хлопця
М. Т. Шевченка при вул. Сувійського
22 ширші сходи членів Кружка «Р. Ш.»
М. Т. Шевченка в справі переведення внутріш-
ніх позички для «Р. Ш.» з відповідними рефе-
рентами на цю тему. Нехайже своєю громадською
діяльністю на тих сходах члени «Р. Ш.» тай
українським громадяни Галицької ділянки Льво-
вського передмістя засвідчать, що
«Сувійського» долає «Р. Ш.» та виховання тисячів
дитячої в школах. — Позичкова комісія при
Кружку «Р. Ш.» ім. Т. Шевченка.

— **Запорожець за Дунаєм**. Вже нині (пе-
ред) год. 7-ма веч. селя театру «Мінхон»
Одеського 10, «Запорожець за Дунаєм» у
Одеському Театральній Секції Т-ва «Відражен-
ня» при співучасті запрошених артистів: Вп.
К. Відромської, І. Гіряка, М. Бодака, Т.
Кутинського. Оркестрою та хорами дирижує
З. Т. Кудинський.

— **Дискусія над українським числом «Сигна-
ли»** 13. п. м. (у вівторок) турок польоністів
у Львівському університеті влаштує прилюдну
дискусію над 4-м числом львівського місяч-
ника «Сигнали», що все присвячене україн-
ській сучасній культурі. Дискусія відбувається
в год. 6 веч. у залі польоністів у новому будин-
ку. У дискусії мають теж узяти участь запро-
шені студенти-українці.

ІСЯКОГО РОДА МАТЕРІАЛИ ВОВНЯНИ — ТА ІНШІ
каждешко в текстильній магазині
«ТАНІЯ СКЛЕП» — 3. ЗАЛЕСКИЙ, ЛЬВІВ,
ГАЛИЦЬКА 8.

— **Комітет розбудови м. Львова** повідомляє,
що веде дальше збірну будову дешевих меш-
кань на Західній Волі. Якщо зголося від-
повісно число рефлектантів, комітет зоргані-
зує муровані і дерев'яні будівництва на інших
примі. Кошт такого дому (однородинного) ра-
хунок парселю обчислено на 6—8 тисяч зол.,
причому будівельний кредит не може перехо-
дити 30 проц. коштів будови. Тому рефлектан-
ти мають мати власну готівку до 5 тисяч зол.
За ближчими інформаціями зголошуватися до
Комітету, Ратуші І. дов.

— **Пересторога**. Дійшло до відома парохі-
ального уряду церкви св. Пятниць у Львові, що
число невідомі йому люди розпродують образи
св. Пятниць на дохід відновлення церкви св. Пятниць. У-
ряд церкви нікому такого уповажнення не
дає, а тим самим ніхто не має права тою до-
рогою збирати жертви на відновлення нашої цер-
кви. Колиб такі збирачі виказувалися повно-
цінними, просимо Впр. Духовенство і Громад-
ські особи ті аналітизувати, такі уповажнення
від них відібрати і з відповідною допискою
наказано прислати до парохіального уряду
церкви св. Пятниць у Львові, вул. Бальбова
31 пов. — **Управа парохії**.

— **3 Українського Науки Інституту в Берліні**
повідомляють нас, що заходами його відбу-
ється дня 14. п. м. в залі університету Фри-
дріха Вільгельма виклад проф. універ. д-ра
фон Рістгофена «Прабатьківщина славян у
сучасній літературі».

— **За 97 §**. В понеділок 12. п. м. починається
перед львівським судом присяглих в залі при-
в. Баторія процес проти Маріяна Мартиня
в год. 6 веч. за злочин з 97 § (приналежність до О.
УН). Розправу проводитиме суддя Ягодзін-
ський, боронитимуть д-р Старосольський і д-р
Шухевич.

— **Україніа**. В органі бельгійських студен-
тів католиків «Ль Авангард», що виходить в
Львові в досі часто поміщував вістки про у-
країнські справи, появилася стаття п. Кішки
«Україна й мир», що викликала полеміку на
сторінках цього часопису з москалями.

— **Шевченківський концерт**. Дня 14. п. м. вла-
штує Український Центральний Комітет у
Львові в залі Муз. Інст. ім. Лисенка при вул.
Пашкевича Шевченківський концерт з такою
програмою: 1) Заповіт — хор Мал. Семинарії
— С. Литвиненко; 2) Котка; 3) Шевченко-Лисенко: За-
втрашній байрак. Сонце заходить — барит.
проф. Р. Орленко; 4) В. Барвінський: Пре-
людія І. Моль, Прелюдія фіс-дур, Марш
на деміаскі темі — форт. сольно Р. Савиць-
кий; 5) Т. Шевченко: Подражання Ісай, Лічу в
ночі — декл. пані О. Ковалівської;
6) Шевченко-Лисенко: Мені однаково, Шевчен-
ко-Моросовський: Гопак — сопр. сольно п-ї
Приймач; 7) М. Лисенко: Капріччіо елегія, І.
Безбородий. Москвичів: Думка, О. Москви-
чів: Євгенія на смерть Шевченка — скрип. со-
льно проф. Москвичів; 8) Живий образ-інсцені-
зація арт. мал. П. Ковжун під декламатію вл.
мал. А. Курдизка «1901 рік». Початок точ-

**Товари
благатні**

вовни, шовки, полотна, постіль

Ф. Ожеховський

Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 11-180
Телефон 25-35.

но в год. 8-й. Бізети раніше в Союаному Ба-
зарі, вул. Руська 20. Богата програма концерту
в охопленні країн наших мистців пісні й му-
зикки повинна притягнути на цей мабуть най-
кращий цього року Шевченківський концерт
всіх українців Львова.

— **Арештування**. У Вербоші бережанського
пов. арештували 5. п. м. гімн. або. Теодора
Гевка та молодих селян В. Семчишина й Мих.
Кота, яких перевезли до в'язниці в Бережанах.

— **Краєва хроніка**. Візника Михайла Глако-
вича з Жовкви ограбили на дорозі з Волі Ви-
соцької три напасники, забравши йому два
мішки з гречкою. — На учительку В. С. під
Ришівом напали два бандити і стероризував-
ши її револьверами, відобрали їй 260 зол. —
В Оброшині пов. Городок невідомі люди стрі-
ляли на постерункового державної поліції з
револьвера і не відіавши йому нічого, втікли.

— **Згоріло 2 дітей**. Мин. середні вибух веча-
ром в загороді Мих. Леманишина у Снятинці
б. Борислава вогонь. Полум'я охопило хату так
нагло, що вона згоріла зовсім враз з двома
дітьми Леманишина, 6-літньою Катериною і 4-
літнім Степанком. Причина пожежі, що наро-
дила на кілька тис. шкід. невідома.

— **3 Польщі**. До Варшави прибула делегація
представників англійського промислу, що має
налагодити співпрацю з польськими виробни-
цтвами. — Варшавський суд присудив на 6 міс-
тюрми діда Хижинського, що потурбував
екзекутора, який за 8 зол. залеглостей в Касі
Хорих хотів забрати йому фортепан. — Робіт-
ника Вісневського з Жирардова, що збив Ма-
лаховську, яка не дозволяла йому женитися з
її дочкою і пораняв її сина, присудили на 6 літ
в'язниці.

— **Річні вістки**. Приходить офіційна звіст-
ка, що цар Анаму жениться 20-го п. м. з од-
ною дівчиною з Кохінкіні аї шалхетської ріди.

— **У фабриках вантажних авт у Дітроїт** (Клі-
вланд) існує загроза страйку; повстав конфлікт
за висоту платні: 30.000 робітників і урядовців
протестує. — На місто покійного Поля Пенде-
ва, колишнього міністра, ризанського математика,
Французька Академія вибрала членом професора
Сорбоні Гастона Юлія, уродженого у 1884; він
возовий інвалід. — Перші два авта нового типу,
зроблені в державних совітських фабриках,
їдуть на пароплаві «Експедицій» з Одеси до
Нью Йорку як дар для Форда. — Папа говорив
на засіданні ватиканської консисторії про про-
голошений ним святій рік, який кінчатиметься цьо-
го Великдень і ствердив великий успіх цього
свята. — Італ. експерт Роберто Людвіг відкрив
при допомозі рентгена в галерії Борджів картину
Рафаеля, яку пізніший малював намальован. Образ
привернуто до давнього виду. — В Берліні від-
чинив канц. Гітлер особисто велику самоходову
виставу та в промові в тієї нагоди зазначив, що
бажав би кожному німцю самоходу, а нім. само-
ходову продукцію довести до 200—300 тис. са-
моходів річно. — Син голови японської торг.
делегатції, 25-літній Окада, зробив собі в Лондоні
гаракірі, щоб отак рятувати честь батьківщини,
яку його батько осоромив уступками збік англій-
ців. — В Іспанії проголошено винятковий стан.

— **Шведський князь** таки оженився. Дня 8.
п. м. відбувся в Лондоні шлюб молодшого
сина шведського короля, ки. Сігварда з філь-
мовою артисткою Пауек, про який спільно вже
писали й говорили. На шлюб прийшли поди-
антиса такі товпи народу, що 1215 кінних по-
ліцаїв ледви вдержувало сяк-так рух. Молоду
пару витала товпа гарячими оплесками.

— **Фільмові новини**. Відомий рос. спеціаліст
у хворобах серця, проф. Зеленин працює з д-р
Сухаревським над звуковою науковою філь-
мою «Фізіологія і патологія серця». На філь-
мові ленті будуть зареєстровані найдрібніші
функції серця, репродуцій рентгенівських сві-
тлин серця та всі хворобливі серцеві гомони.
Фільм має уможливити лікарям студії ріж-
них хворіб серця. — Німецький драматург

Вольф підготував фантастично-наукову філь-
му «Шлях велитнів», що охоплюватиме в ми-
стецький спосіб низку сучасних наукових і тех-
нічних проблем, прим. трансокеанічну комуні-
кацію, досліди стратосфери, телевізю і т. д.
Фільму реалізують при допомозі кількох ви-
значних учених.

— **Цікава виставка**. В Римі підготовляють
енергійно виставку староримських пам'яток,
яку відкриють у вересні ц. р. На виставку над-
ходять різби, статуї, копії та пластичні ре-
конструкції з усіх італійських музеїв. Роблять
теж гальвано-пластичні кріпіні копії відомого
скарбу Гільдесгайма з Берліну та рідких пам'я-
ток з Бритійського Музею. Крім цього на ви-
ставці найдуться копії стінних мальовил з рим-
ських катакомб.

— **Спростування**. На новинку в числі 36
(13.601) Вашого часопису з 3-го березня 1934
п. н. «Дивний виступ», прошу на підставі § 19.
пресового закону і в ім'я правди помістити та-
ке спростування: Неправдою є, щоб переслу-
ханий в повітовому суді в Бережанах як свідок
ужив я вислову «те українчики». — а зате
правдою є, що в часі зізнань говорив я з суд-
дею по польськи, бо вважав це доцільним то-
му, що суддя не знає української мови і зі-
знання по українськи могли пошкодити стигі-
зації протоколу, що признав також мені. д-р
Гриневич, заступник однієї зі сторін, який та-
кож говорив до судді по польськи. Також
правдою є, що в часі переслухання, показую-
чи важний для справи документ, просив суд-
дю докладно запроотоколювати мої зізнання,
кажучи «шоб українці не посудили мене у
спроневерстві», що можуть потвердити ала
д-р Володимир Бемко і п. Василь Колпнок, ди-
ректор тов. «Надія» в Бережанах. — Володи-
мир Кордуба, см. суддя окружного суду в Бе-
режанах.

3 листів до Редакції.

Хвалюва Редакції!

У зв'язку з заявою п. Петринюка, поміше-
ною в ч. 52 «Нового Часу» з 8. п. м. на стор. 3,
прошу помістити у Вашім органі ось-такі ви-
яснення:

Подало до відома всіх, що на засіданні Виді-
лу Бурес У. П. Т. дня 28. II. 1934 говорив я як
член Виділу в імені Виділу до питомих бурес
п. Петринюка, якого покликано на засідання за-
дал його образливого й настирливого письма,
яке він вислав до Виділу Бурес, що тримав його
безлатно півтора року в бурсі.

Такий стан справи, а також недостача часу
не дозволяють мені ширше писати про справу,
яка могла би бути цікавим причиною до того,
як деякі люди розуміють добро і зло, гідне і не-
гідне. — З правдивою пошаною

9. III. 1934.

Іван Бабій

3 судової салі.

Процес трьох у Тернополі.

В жовтві мин. року появилися в садах До-
бромірка, Пішаники й Лозівка збарацького пові-
ту летючки ОУН. На основі доносів арештувала
поліція 19-літнього Тараса Цимбалістого
і 22-літнього Максима Шурана з Добро-
мірки та 24-літнього Івана Заяця з Піша-
нок, як підозрілих і підчас ревізій в них наїшли
не тільки летючки, але в обв. Шурана пісю про
події 1930 р. а в обв. Заяця лист до анакогого, в
якому він мав писати, щоб той приніс йому ле-
тючки. Крім цього слідство мало виявити, що всі
три вони були членами ОУН, яких за Великдень
1933 р. записали як якийсь тип на револьвер за
цвинтарі в Добромірку. За все це станули всі три
перед тернопільським судом присяглих дня 5. I
6. п. м., за якому заперечили актови обвинуа-
чення, мотивуючи, що летючки, які наїшли в
них на стриху, хтось їм підкинув. Підсудних бо-
ронив д-р Старосольський зі Львова, що виноло-
сив беззвичайно ефектовну та правдо обосновану
промову і д-р Ладина в Тернополі, що м. ін. про-
читав експертну графологію з Варшави, який
доказував, що в наїшеному у Заяця листі допи-
сані найважливіші для чину слова.

Судді присягли затвердили 9. II 1934 постанов-
них ім. півта і на основі цього трібунал засу-
див Тараса Цимбалістого на 5, Максима Шура-
на на 6 і Ів. Заяця на 6 літ в'язниці. Важний і не-
сподіваний присуд викликав на судовій салі че-
звичайне враження.

